

بررسی نقش تحولات شهری بر میزان دست یابی به توسعه پایدار (نمونه مطالعاتی: شهر شوشتر)

طیبه دادفر^۱، وحید قمری^۲، متین السادات میرمرعشی^۳

^۱ کارشناس ارشد معماری - مهندسین مشاور رهاد اکسین پست الکترونیکی: md.dadfar@yahoo.com

^۲ کارشناس ارشد مرمت و احیای بناهای سنتی - مهندسین مشاور رهاد اکسین پست الکترونیکی: vahid1495@yahoo.com

^۳ کارشناس ارشد معماری - مهندسین مشاور رهاد اکسین پست الکترونیکی: m.mirmarashi_arch@yahoo.com

چکیده

توسعه پایدار، به عنوان راه حلی، که نیازهای کنونی جامعه بشری را به تمامی انواع منابع طبیعی، بدون به خطر انداختن نیازهای نسل آتی تامین می کند، تعریف می گردد. بر همین اساس شهر پایدار، برآمده از فرایند توسعه ای است که امکان ارتقای دائم سلامت اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی را برای ساکنان فراهم ساخته، و با بهره گیری از سیاست های بهینه، امکان ادامه حیات در طول تاریخ را داشته باشد.

از سویی مشاهده شده، تحولات دوران مدرن، با تاثیر عمیق بر نحوه معیشت بشر، بستر شهری را نیز، به عنوان فضای زندگی اجتماعی، اقتصادی و کالبدی تحت تاثیر قرار داده؛ و در بسیاری از موارد، سبب گسترش ناهمگون شهرها، و عدم پاسخگویی به نیازهای ساکنین شده است. لذا مقاله حاضر در نظر دارد، اثر چنین تحولاتی را بر پایداری توسعه شهر شوشتر، به عنوان یکی از دیرینه ترین سکونتگاه های ایرانی، مورد بررسی قرار دهد.

نتایج تحقیق نشان می دهد که، با در نظرگیری پاسخ به مسائل اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی به عنوان سه مولفه تعیین کننده توسعه پایدار، شهر شوشتر در گذر زمان از سیری نزولی، جهت دست یابی به پایداری برخوردار بوده است. لذا برای ایجاد فضای شهری مناسب و پاسخگو به نیازهای کاربران، لزوم بازنگری در بهبود تحولات ایجاد شده در بسترهای فوق می باشد. با عنایت به اینکه، چنین تحولاتی در بسیاری از شهرهای کشورمان یکسان بوده است؛ نتایج این پژوهش، برای دست یابی به راهکارهای توسعه پایدار، و بهبود فضاهای شهری، قابل تعمیم می باشند.

واژه های کلیدی: توسعه پایدار، فضای شهری، تحولات زمانی، شهر شوشتر، محیط زیست